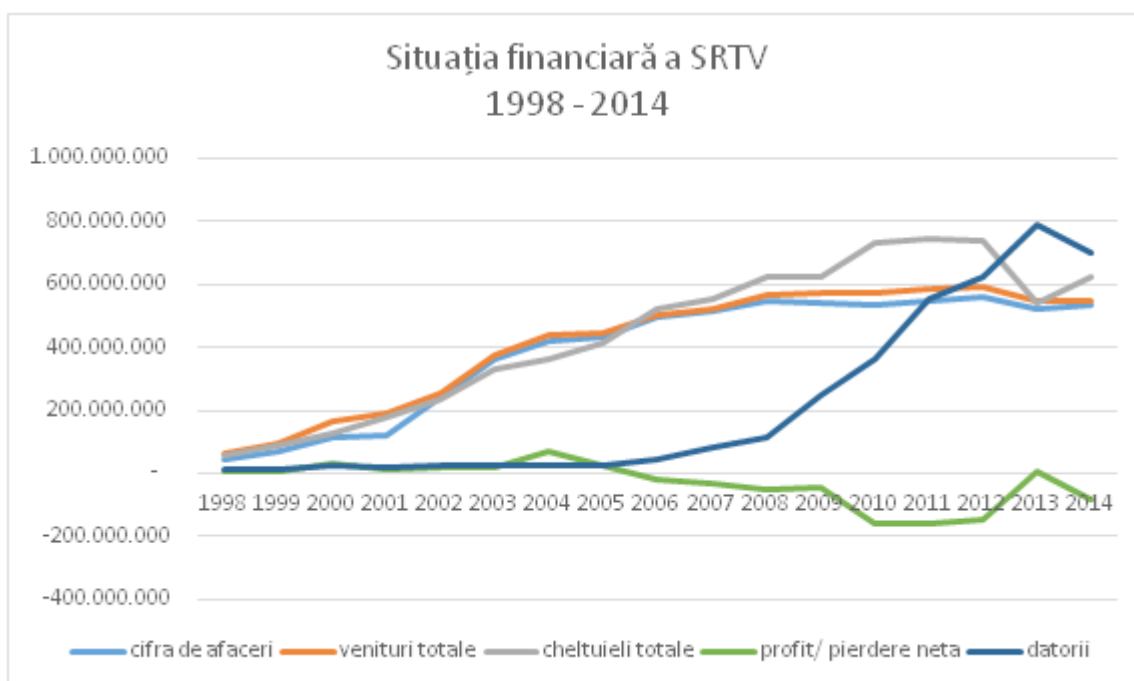
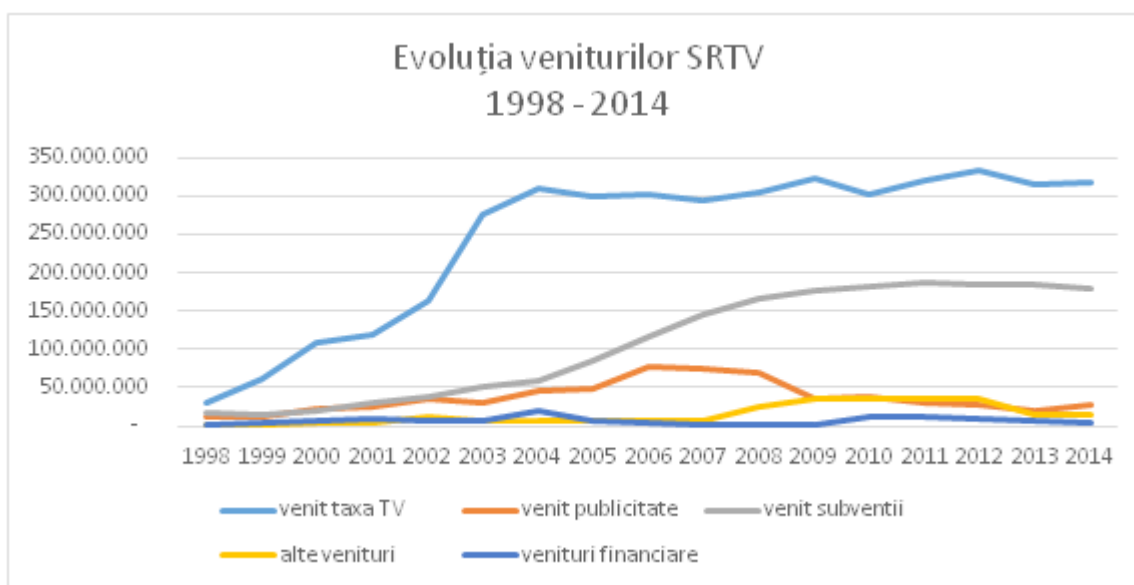

Situația financiară a TVR între 1998 – 2014: Lecții (ne)învățate?

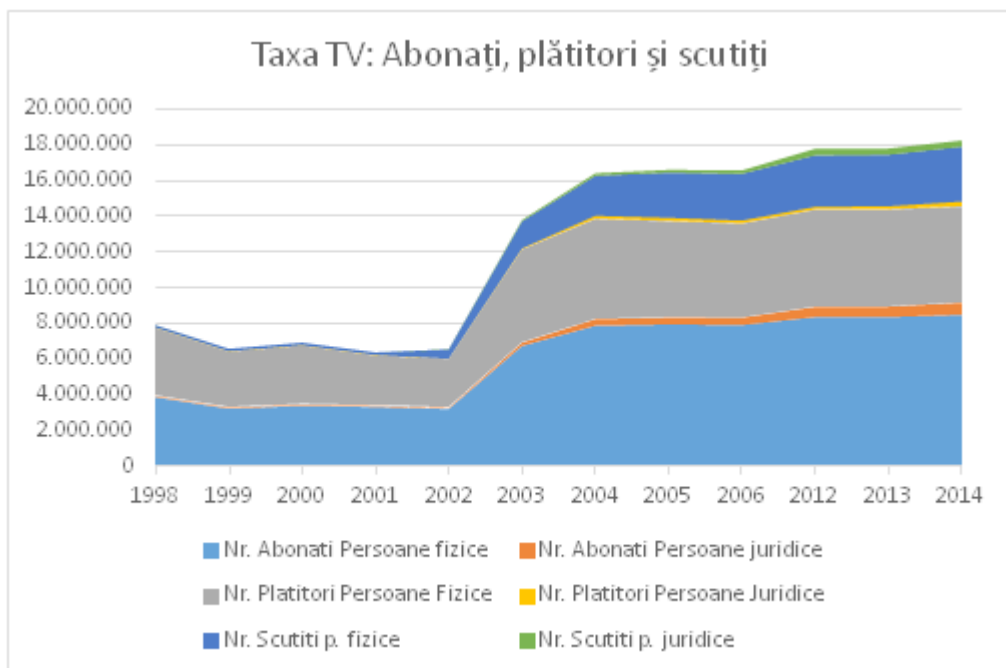

Graficul 1. Situația financiară între 1998 - 2014

Graficul 2. Evoluția veniturilor între 1998 - 2014

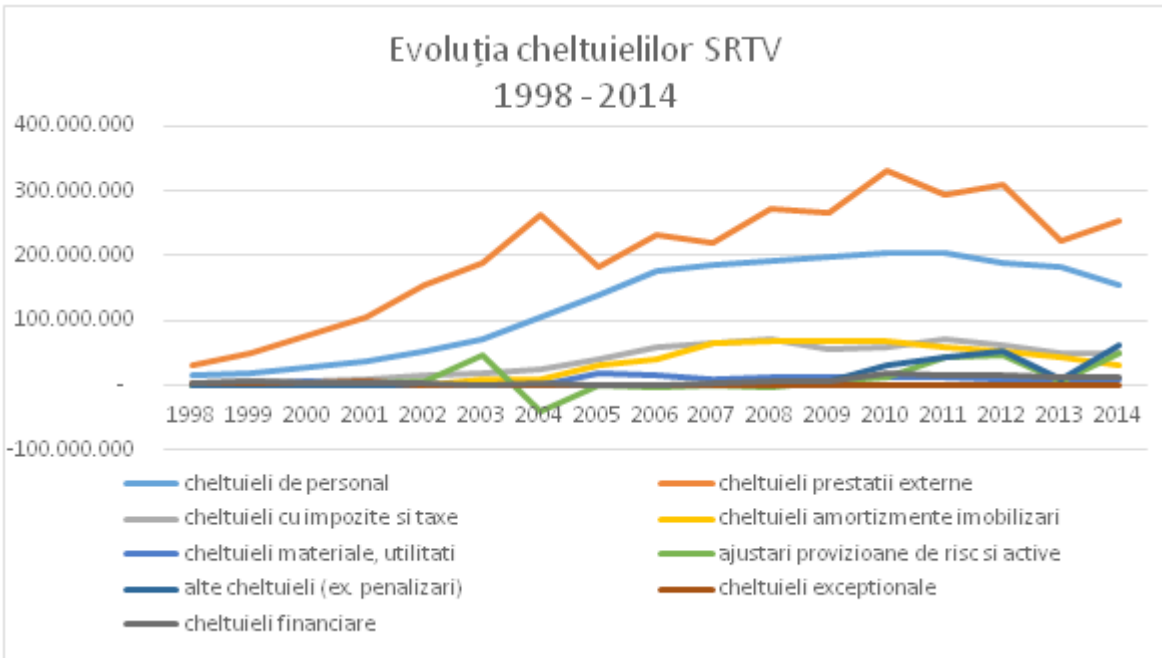
Veniturile din abonamentele TV au crescut constant și semnificativ între 1998 – 2003, datorită măririlor succesive ale cuantumului taxei, însă după 2004 încep să scadă ușor și rămân la un nivel relativ constant în următorii 10 ani. Acest lucru se datorează Hotărârii Guvernului Năstase (HG 978/2003) prin care taxa devine obligatorie și este micșorată de la 45.000 lei la 40.000 lei, nivel rămas neschimbat până astăzi și cel mai scăzut din Europa. Înlocuirea abonamentului TV cu o taxă obligatorie a dublat numărul plătitorilor în 2003 (Graficul 3) și a dat un având veniturilor din taxă, însă acesta nu s-a menținut în anii următori, iar numărul persoanelor scutite de la plata taxei a crescut constant.

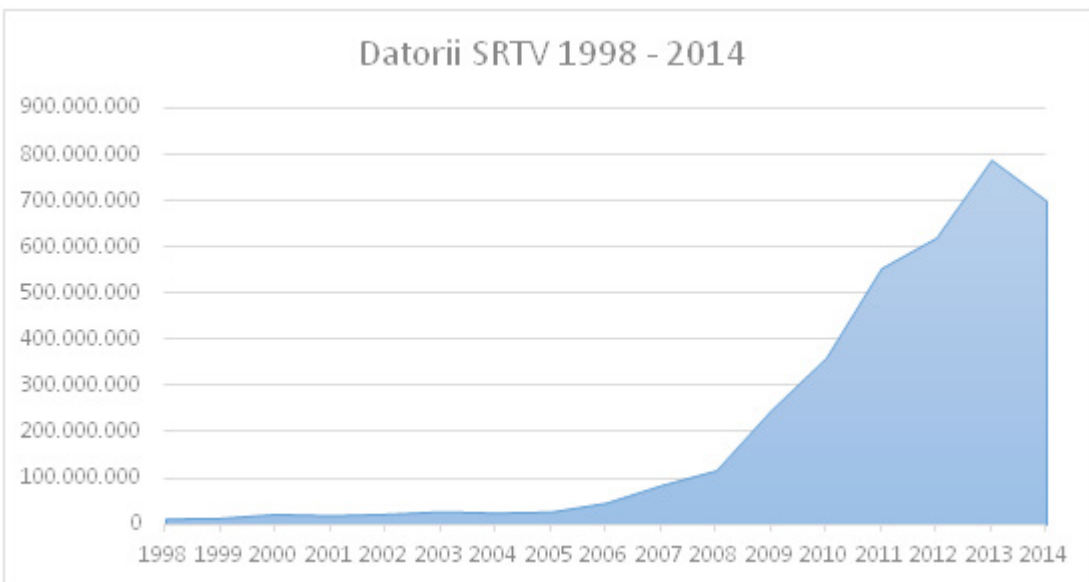
Graficul 3. Evoluția numărului de abonați, plătitori și scutiți de la plata taxei, pe categorii
*Pentru anii 2007-2011 nu am găsit date

Drept efect, în 2005 cheltuielile efectuate de TVR au ajuns aproape egale cu veniturile, iar în 2006 televiziunea publică intra deja în pierdere, în pofida măririi subvențiilor de la stat sau a încercării compensării decalajului prin creșterea veniturilor din publicitate. Neindexarea taxei timp de 13 ani a contribuit la adâncirea problemelor financiare ale televiziunii, așa cum a atras atenția și conducerea TVR în repetate rânduri, și este un rezultat al cadrului legal în vigoare, care lasă loc arbitrarului.

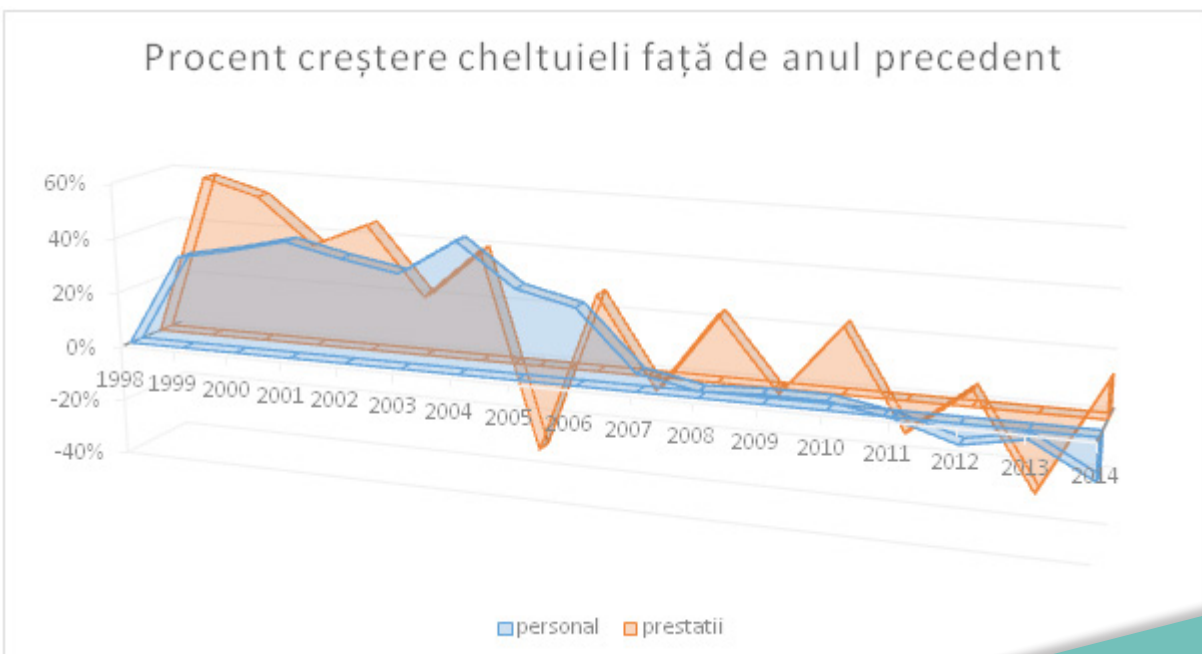
Conform legii, cuantumul și modalitatea de colectare a taxelor sunt stabilite prin Hotărâre de Guvern, și nu există prevederi care să reglementeze periodicitatea sau condițiile în care se pot realiza modificări. Altfel spus, stabilirea taxei se face în mod arbitrar, în funcție de voința politică, Guvernul având astfel control absolut asupra principalei surse de finanțare a televiziunii publice în lipsa mecanismelor de control și tragere la răspundere. Mai mult, deși hotărârea din 2003 și păstrarea taxei la nivelul de atunci ar putea folosi ca motivație dorința de a reduce povara fiscală de pe umerii cetățenilor, în efect tot aceștia au plătit consecințele ei, dacă ne uităm la creșterea constantă a alocărilor din bugetul de stat din 2004 până în 2011.

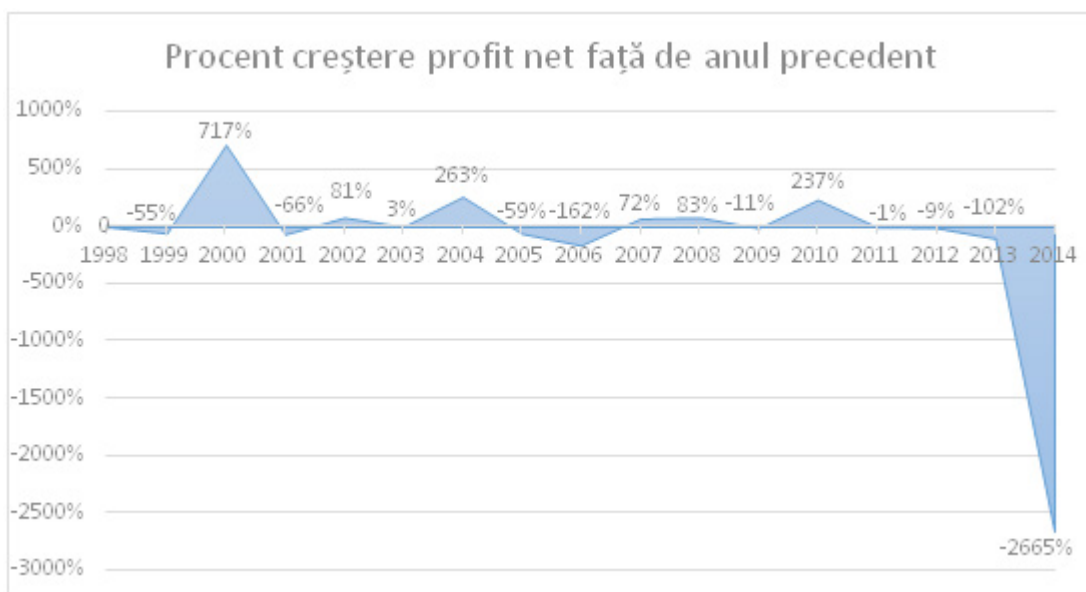
Graficul 4. Evoluția cheltuielilor între 1998 - 2014

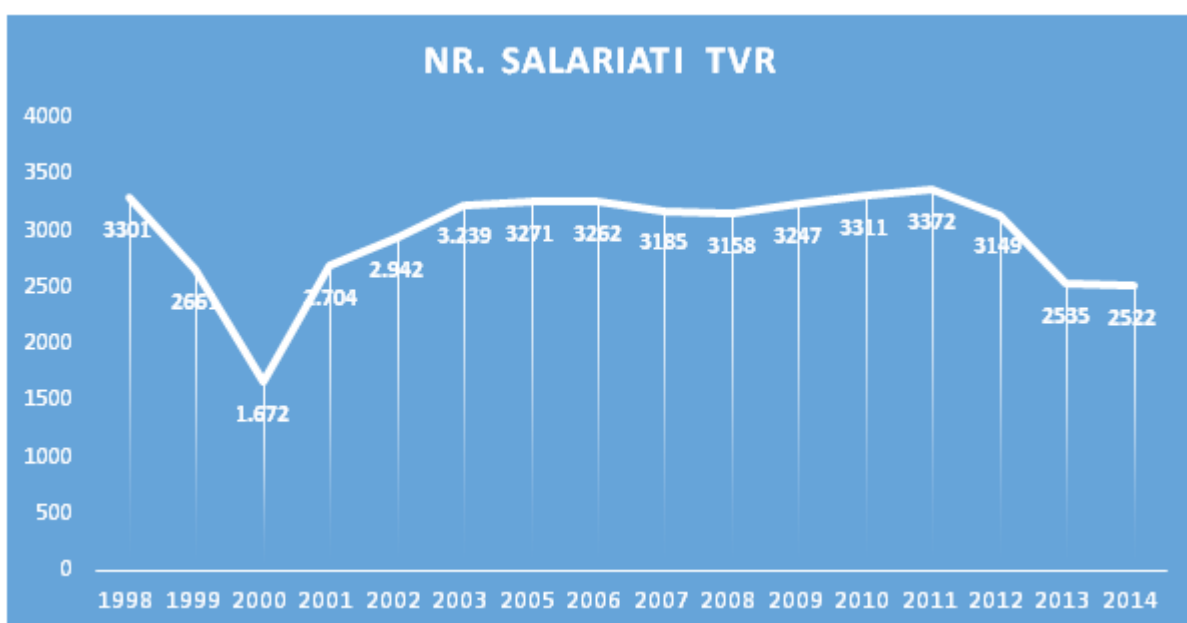
Graficul 5. Evoluția datoriei totale acumulate de SRTV între 1998 - 2014

Graficul 6. Procent creștere cheltuieli cu personalul și prestațiile externe față de anul precedent

Graficul 7. Procent creștere profit net față de anul precedent

Graficul 8. Numărul anual de salariați TVR între 1998 – 2014

*Pentru anul 2004 nu am găsit date

Conducerile SRTV au fost criticate în repetate rânduri pentru managementul defectuos. În ce măsură SRTV a avut o strategie financiară responsabilă în ultimii 10 ani și în ce măsură deciziile conducerii au adâncit criza în care se află astăzi televiziunea? Graficul 6 arată că SRTV a avut o reacție de răspuns întârziată la declinul financiar, începând abia în 2007 să tempereze cheltuielile, deși primele motive reale de îngrijorare au apărut în 2005 și s-au confirmat în 2006, odată cu intrarea în pierdere.

Până în 2006, bugetul TVR a funcționat ca un sac fără fund, cheltuielile cu prestațiile externe și cele salariale (care acoperă împreună cca. 70% din costurile totale) fiind mărite substanțial în fiecare an, în medie cu o treime față de anul anterior (cu excepția lui 2005, când prestațiile externe au scăzut). Între 2007 și 2010 cheltuielile salariale au rămas relativ constante, numărul de salariați a crescut, suferind abia ulterior tăieri, însă conducerea nu s-a îndurat să renunțe la licențele sportive pentru difuzarea Campionatelor European și Mondial de Fotbal, care au continuat să atragă cheltuieli semnificative o dată la doi ani. Cu siguranță o astfel de decizie ar fi atras nemulțumirea publică și nu ar fi reprezentat o soluție reală pentru situația financiară a TVR. La momentul de față, televiziunea publică face eforturi disperate de a găsi soluții să transmită EURO 2016, însă nu are fondurile necesare iar băncile refuză să îi acorde garanțiile bancare necesare.

Pe scurt, dacă punem unul lângă altul cele două grafice, vedem că nu există o corelare reală și susținută între rata de creștere sau scădere anuală a profitului SRTV și deciziile privind mărirea sau micșorarea costurilor, ceea ce sugerează lipsa unei strategii financiare pe termen lung. Abia din 2011, după 5 ani de deficit și acumularea unei datorii substanțiale, conducerea SRTV începe să mai taie din costuri. Anii de criză au fost resimțiți puternic, TVR înregistrând între 2010 și 2012 pierderi istorice de peste 150 milioane lei anual. Scăderea veniturilor din publicitate și neindexarea taxei TV au contribuit, lăsând la îndemâna conducerii televiziunii doar tăierea costurilor ca mecanism real de redresare, însă semnalul de alarmă pare să fi ajuns cu întârziere la urechile conducerii.